

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711205545
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2711205545.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a Mgr. Jozef Mačej, vo veci spôsobilosti na právne úkony Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, B., zastúpeného opatrovníčkou: F. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, B., o obmedzenie spôsobilosti, na odvolanie pozbavovaného a jeho opatrovníčky pre konanie a Mesta Skalica proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č.k. 2Ps/2/2011-295 zo dňa 06.10.2015, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti obmedzenia Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. X, XXX XX B. v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu rozhodovania o liečbe jeho psychického ochorenia, v rozsahu konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a štátnymi orgánmi a podávania písomných podaní na súdy, orgány činné v trestnom konaní a štátne orgány p o t v r d z u j e .

Odvolanie Mesta Skalica v časti čiastočného pozbavenia spôsobilosti na právne úkony Q. M. o d m i e t a .

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti ustanovenia za opatrovníka Mesto Skalica, ktorý je oprávnený a povinný zastupovať Q. M. v rozsahu, v ktorom je obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony r u š í a v e c m u v r a c i a n a ď a ľ š i e k o n a n i e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol, že obmedzuje Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. X, XXX XX B. v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu rozhodovania o liečbe jeho psychického ochorenia, v rozsahu konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a štátnymi orgánmi a podávania písomných podaní na súdy, orgány činné v trestnom konaní a štátne orgány. Súd zároveň ustanovil Q. M. opatrovníka Mesto Skalica, ktorý je oprávnený a povinný zastupovať Q. M. v rozsahu, v ktorom je obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony a vyslovil, že opatrovník je povinný dvakrát ročne vždy k 01.06. a k 01.12. predkladať súdu správu o výkone opatrovníckej funkcie a že o trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 10 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 2, § 132 O.s.p., § 189a ods. 1, § 192 ods. 1, § 27 ods. 2, § 27 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v časti o trovách konania s použitím § 151 ods. 3 O.s.p. Vecne argumentoval tým, že sudkyňa Okresného súdu Skalica Mgr. Helena Silavecká dňa 16.08.2011 podala na Okresnom súde Skalica podnet na začatie konania o obmedzení spôsobilosti na právne úkony Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., A. X, a to na základe doplnku k znaleckému posudku vo veci tamojšieho súdu sp. zn. 4T/21/2009 vedenej proti vyššie menovanému. Poukázala, že znalkyňa dospela k záveru, že menovaný je chorobne narušený, trpí paranoidnou psychotickou poruchou zaradenou medzi trvalé poruchy s bludmi. Táto porucha narušuje jeho schopnosť adekvátne komunikovať so štátnymi úradmi.

Uznesením č.k. 2Ps/2/2011-10 zo dňa 25.08.2011 súd začal bez návrhu konanie o pozbavenie spôsobilosti na právne úkony Q. M., nar. XX.XX.XXXX. Dňa 25.08.2011 súd uznesením č.k. 2Ps/2/2011-11 ustanovil Q. M. podľa § 187 ods. 1 O.s.p. opatrovníčku pre konanie na ochranu jeho práv, a to M. K., zamestnankyňu Okresného súdu Senica. Na odvolanie Q. M., ktorý vyslovil nespokojnosť s osobou opatrovníčky a vyjadril pochybnosti o jej nezaujatosti, Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 10CoP/27/2012-58 zo dňa 20.12.2012 zmenil uznesenie prvostupňového súdu tak, že Q. M. za opatrovníčku na zastupovanie v konaní sp. zn. 2Ps/2/2011 ustanovil jeho manželku F. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorá s opatrovníctvom vyjadrila súhlas v podanom odvolaní. Rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 15.02.2012.

Uznesením č.k. 2Ps/2/2011-70 zo dňa 12.03.2013 súd ustanovil MUDr. Martu Grigelovú za znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) za účelom vyšetrenia duševného stavu Q. M., nar. XX.XX.XXXX. Q. M. i jeho opatrovníčka F. M. vzniesli proti ustanovenej znalkyni námietku zaujatosti dôvodiac, že: „je to známa skorumpovanej sudkyne Mgr. Silaveckej a podľa jeho zistenia je to stará pani vo veku asi 70 rokov a drží sa na psychiatrii, lebo je vraj nenažraná a robí súdne znalecké posudky klamné a nehodnoverné“. Sudkyňa OS Skalica Mgr. Silavecká sa vyjadrila k vznesenej námietke zaujatosti v úradnom zázname zo dňa 17.04.2013, v zmysle ktorého sa so znalkyňou osobne bližšie nepozná, nestretáva sa s ňou, pozná ju len z výkonu jej znaleckej činnosti, keď ju pribrala ako znalkyňu do konaní v trestných veciach za účelom vypracovania znaleckého posudku. Znalkyňa MUDr. Marta Grigelová k námietke zaujatosti uviedla, že pána M. osobne nepozná, nemá dôvod byť voči nemu zaujatá, Dr. Silaveckú pozná z pracovných stretnutí, osobne sa s ňou nestretáva, bližšie sa nepoznajú. Iba súd alebo odborná komisia môžu posúdiť, či jej posudky sú klamné a nehodnoverné.

Uznesením č.k. 2Ps/2/2011-82 zo dňa 17.04.2013 okresný súd rozhodol, že znalkyňa MUDr. Marta Grigelová nie je vylúčená z konania sp. zn. 2Ps/2/2011, nakoľko uvedená znalkyňa subjektívne nepociťuje vzťah k osobe Q. M. a v danej veci nebol zistený pomer znalkyne k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom. Proti tomuto rozhodnutiu sa odvolali Q. M. i jeho opatrovníčka v podaní zo dňa 01.05.2013. Q. M. sa k osobe znalkyne vyjadril, že napíše sudkyňi Silaveckej znalecký posudok, aký si objedná, píše klamné znalecké posudky, čo si zistil od vyšetrovateľov, advokátov a tiež psychiatrov, ktorým dal sľub, že ich nebude spomínať. Vzťah Mgr. Silaveckej a znalkyne vyvodil z toho, že už viackrát písala v priebehu 40 rokov znalecké posudky vo veciach, ktoré prejednávala a rozhodovala Mgr. Silavecká. Osobne sa s MUDr. Grigelovou nepozná, ale verí kolegom zo špionáže a aj advokátom a vyšetrovateľom, lebo každý nezávisle na druhom mu potvrdili o jej znaleckých posudkoch. Nebude s ňou spolupracovať a k tomu ho žiadny sudca nedonúti, lebo by mu siahol do práv osobnosti. Znova hovorí, že je špión a všetko si zistí. Znalcom v okolí neverí. Náhodný výber zákonnej sudkyne je lož, lebo sudkyňa Michaláčová robí všetky jeho súdy. Obdobne sa k osobe znalkyne vyjadrila i opatrovníčka vyšetrovaného, údajne počula, že robí znalecké posudky klamné a nehodnoverné, ale nemieni nikoho menovať, lebo keď sa im dostane do rúk, ničia životy.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 23CoP/58/2013-162 zo dňa 30.09.2013 potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorým znalkyňa MUDr. Grigelová nebola vylúčená z konania. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že vyšetrovaný v námietke zaujatosti neuviedol žiadny zákonom uznaný dôvod zaujatosti (§ 14 ods. 1 O.s.p.), na základe ktorého by mohla byť spochybnená nestrannosť znalkyne. Vyšetrovaný uplatnil námietku zaujatosti z dôvodu existencie iného, než pracovného vzťahu znalkyne k sudkyňi, ktorá nie je zákonnou sudkyňou v danej veci, ktorý však nie je objektívnou skutočnosťou, vzhľadom k svojej neexistencii, vyvolať čo i len pochybnosť o nestrannosti znalkyne. V tomto smere je výslovne subjektívny pocit účastníka konania nepodložený objektívnymi existujúcimi skutočnosťami z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p. nepostačujúci na vylúčenie znalkyne z výkonu znaleckej činnosti v konaní.

Vyšetrovaný Q. M. ani jeho opatrovníčka sa na pojednávanie nedostavili, o termíne pojednávania boli upovedomení na predchádzajúcom pojednávaní konanom dňa 25.08.2015. Svoju neprítomnosť na pojednávaní vopred písomne ospravedlnili, k ospravedlneniu priložili lekársku správu a potvrdenie o dočasnej PN, z ktorých súd zistil, že Q. M. je práceneschopný od 02.10.2015 a jeho opatrovníčka od 28.09.2015. Nakoľko menovaní nepožiadali o odročenie pojednávania z dôvodu ich zdravotného stavu v zmysle § 119 O.s.p., súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával aj v ich neprítomnosti a pokračoval v dokazovaní, pričom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaným podnetom, dodatkom znaleckého posudku znalcov MUDr. Halmovej a MUDr. Ōlvedyho, znaleckým posudkom MUDr. Grigelovej, písomnými podaniami a výsluchom vyšetrovaného Q. M. a jeho opatrovníčky, výsluchom znalkyne, výsluchom

svedka Q. M. ml., lekáarskymi správami psychiatra MUDr. T. a z Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela v Pezinku a zistil tento skutkový stav veci:

Podľa doplnku znaleckého posudku vypracovaného dňa 21.07.2011 (na základe vyšetrenia Q. M. zo dňa 06.05.2011) znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) MUDr. Júliou Halmovou a MUDr. Róbertom Ölvédym v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4T/21/2009, kontakt s vyšetrovaným Q. M. je problematický, nakoľko spontánne produkuje svoje paranoidné obsahy myslenia a len ťažko sa dá odkloniť vo svojich témach. V centre jeho myslenia sú paranoidné obsahy zamerané voči konkrétnym osobám a tiež v prípade nesúhlasu s jeho chorobným hodnotením situácie aj voči ostatnému okoliu. Je nevyvratne presvedčený o svojej pravde a úkladom voči jeho osobe. Paranoidný blud je dominantný a ovláda celé jeho myslenie. Kritičnosť je chorobne narušená, jeho intelektové schopnosti sa nachádzajú v pásme priemeru. Z klinickej symptomatológie vyplýva, že kontakt je ťažko usmerniteľný vo svojej spontánnej produkcii, pozornosť je centrovaná na chorobné obsahy myslenia. Emotivita vyšetrovaného je egocentrická, afektivita labilnejšia, nálada bludná. Myslenie je ovládané paranoidnými bludnými obsahmi skĺbenými do systému, megalomanické obsahy, vzťahovačnosť. Pocit choroby absolútne chýba, porucha sebahodnotenia. V anamnéze má trvalý sklon k paranoidnému spracovávaní podnetov okolia, nepriateľské postoje k societe, hypersenzitivita na domnelé krivdy, neschopnosť nadobudnúť korektívne skúsenosti v súvislosti so súdnymi konaniami. Osobnosť je alterovaná psychotickou poruchou. Znalci došli ku diagnostickému záveru, že u vyšetrovaného sa jedná o trvalú poruchu s bludmi a paranoidnú poruchu osobnosti. Znalci zistili, že v porovnaní s jeho prvotným vyšetrením (znalecký posudok zo dňa 17.10.2008), kedy nebola zistená psychotická porucha ovplyvňujúca jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti a menovaný bol schopný nadobudnúť korektívne skúsenosti vo vzťahu k svojmu protiprávnemu konaniu, sa u menovaného oslabili kompenzačné mechanizmy natoľko, že došlo postupne až k paranoickému vývoju a paranoidné obsahy myslenia nadobudli skĺbený bludný systém. Zo záverov znalcov vyplýva, že proband je nevyvratne presvedčený o svojej pravde, má údajne znalosti, ktoré nezodpovedajú jeho vzdelaniu (ovláda zákony, nepotrebuje obhajcu, orgány činné v trestnom konaní porušujú zákony). Domáha sa neustále svojich „práv“, čo preukazujú aj jeho vyjadrenia na súdnych pojednávaniach a obsah jeho písomných podaní. Voči svojmu okoliu je nepriateľsky nastavený. Znalci skonštatovali, že v psychickom stave Q. M. nastali zmeny, ktoré možno hodnotiť už ako paranoidnú psychotickú poruchu, ktorá je klinicky zaradená medzi trvalé poruchy s bludmi. Porucha sa rozvinula v priebehu ostatných rokov, ovplyvňuje jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti a narušuje jeho schopnosť adekvátne komunikovať so štátnymi orgánmi ako je justícia. Znalci navrhli obmedzenie spôsobilosti na právne úkony konkrétne v rozsahu jeho súdnych podaní v uvedenej trestnej veci a doporučili uloženie ochranného ústavného psychiatrického liečenia. Zadanie doplnenia znaleckého posudku bolo následkom neustálych písomných podaní obžalovaného a jeho vyjadrení na hlavných pojednávaniach.

Zo znaleckého posudku znalkyne MUDr. Marty Grigelovej č. 1/2014 zo dňa 15.01.2014 mal súd preukázané, že Q. M. trpí bludovou poruchou, kverulantnou a megalomanickou formou, ide o závažnú poruchu psychiky trvalého charakteru. Pacient je schopný sám sa o seba postarať, dokáže disponovať finančnými prostriedkami, obstaráť si bežné záležitosti ako nákupy, sebaobsluha. Nemá však náhľad choroby, preto nie je schopný posúdiť potrebu liečby svojho ochorenia. Berie jednostranne do úvahy iba tie argumenty, ktoré hovoria v prospech jeho hypotéz. Jeho podania sú motivované bludnými myšlienkovými obsahmi. Znalkyňa odporučila obmedziť spôsobilosť na právne úkony odporcu v oblasti rozhodovania o jeho liečbe, rozhodovania o jeho hospitalizácii na psychiatrickom oddelení a v oblasti podávania súdnych návrhov a konaní, keďže tieto pramenia z jeho bludných presvedčení. Bludy majú značný emočný náboj, nemá zmysel ich vyvracať. Sebahodnotenie je značne nadnesené, pripisuje si schopnosti a vedomosti, ktoré sú mimo jeho možností. Liečba bludovej poruchy je obtiažna, nie je predpoklad, že by pacient dobrovoľne spolupracoval, lebo mu chýba pocit chorobnosti. Výsledky bývajú len čiastočné, v zmysle sociálnej úzdravy, kedy síce bludy pretrvávajú, ale pacient ich produkuje iba obmedzene a zdržiava sa aktivít pod vplyvom bludov. Pacient je schopný iba čiastočne chápať zmysel a význam súdneho konania, vysvetlí si ho len ako akciu jeho nepriateľov voči nemu v rámci svojich paranoidných predstáv. Podania pacienta na súdy a orgány činné v trestnom a občianskoprávnom konaní sú v súčasnosti motivované bludmi pacienta a ako také ich treba posudzovať. Ak by sa v budúcnosti vyskytlo podanie oprávnené, jeho oprávnenosť pred jeho podaním by mal posúdiť opatrovník. Komunikácia s pacientom je obtiažna, neakceptuje názory, ktoré nie sú v súlade s jeho bludnými presvedčeniami, to sa týka aj komunikácie so štátnymi úradmi. Liečba je nevyhnutná, lebo pacient je nebezpečný okoliu - jednak sa dopúšťa trestnej činnosti ohovárania a krivého obvinenia, jednak sa v materiáloch a aj priamo pri vyšetrení znalcom objavujú vyhrážky z fyzického napadnutia

osôb, ktoré považuje za nepriateľské. Hrozí aj reálne ohrozenie okolia v dôsledku duševnej poruchy. Znalčka odporučila dlhodobú liečbu pacienta v ústave, lebo ambulatná liečba nemá žiadnu nádej na úspech. Znalčka v závere posudku upozornila na skutočnosť, že manželka a syn vyšetrovaného Q. M. sú ovplyvnení odporcom s tým, že vhodné by bolo ustanoviť za opatrovníka nezainteresovanú, nezávislú osobu. Z psychopatologického rozboru znalkyne vyplýva, že ochorenie začalo pravdepodobne nenápadne a postupne sa bludy rozvíjali, paranoidita sa stupňovala, pridružili sa megalomanické koncepcie až bludy. Pacient svoje povrchné znalosti práva subjektívne pociťuje a navonok vydáva za hlbokú znalosť právneho systému. Jeho agresivita sa stupňuje, pacient sa nedrží iba právnych foriem protestov, ale vyhráza sa priamo i nepriamo ujmu na zdraví a smrťou tým, ktorí odmietnu podporiť jeho závery. V rodine je dominantný, manželka i syn uznávajú jeho prevahu, sčasti preberajú jeho bludné obsahy, sčasti sa neodvážia povedať iný názor vzhľadom na agresivitu pacienta. V klinickom obraze dominujú paranoidné a megalomanické bludy s vysokým nábojom, bludy sú systemizované, prítomná je aj hostilita voči spoločnosti, ktorá neakceptuje „výnimočné schopnosti pacienta“ a „jeho pravdu“. Náhľad choroby kompletne chýba.

Psychiater MUDr. W. T. vo svojej správe zo dňa 10.09.2015 uviedol, že Q. M. od prepustenia z Pinelovej nemocnice sa dostavuje na pravidelné psychiatrické kontroly, termíny dodržiava, v rámci vyšetrenia sa správa primerane. Aktuálne má nariadené ochranné psychiatrické liečenie, kedy informovaný súhlas menovaného s liečbou nevyžaduje. Aktuálne spolupracuje. Ochorenie je v stave sociálnej úzdravy. U menovaného sa jedná o chronické ochorenie - trvalá porucha s bludmi F 22.0.

Zo správy z Psychiatrickej nemocnice Philippa Pinela v Pezinku mal súd preukázané, že Q. M. vykonával v ich zariadení na mužskom oddelení ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou od 11.07.2014 do 18.02.2015, kedy OS v Pezinku zmenil menovanému OPL na ambulatnú formu. Menovaný trpí psychickou poruchou F 22.8 - iná pretrvávajúca porucha s bludmi. Ku zmene OPL došlo v čase, keď bol stav menovaného kompenzovaný a umožnil pacientovi pokračovať v ambulatnej liečbe.

Uznesením Okresného súdu v Pezinku č.k. 1 Nt/11/2014, právoplatným dňa 18.02.2015, bol zmenený spôsob vykonaného ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou uloženého rozsudkom Okresného súdu Skalica pod sp. zn. 4T/21/2009-590 z 16.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/139/2013-848 zo dňa 06.03.2014 na výkon ochranného psychiatrického liečenia ambulatnou formou. Z obsahu uznesenia nie je zrejмый dôvod zmeny OPL, nakoľko bolo v súlade s § 176 ods. 3 Tr. por. vyhotovené bez odôvodnenia.

V ďalšom odôvodnení súd prvého stupňa citoval a poukázal na obsah podaní pozbavovaného a jeho opatrovníčky v danej veci. Znalčka MUDr. Grigelová pred súdom vypovedala, že p. M. vyšetrila ambulatnou formou, zistila, že trpí paranoidnou budovou poruchou kverulantnou a megalomanickou formou, jedná sa poruchu trvalého charakteru a je liečebne ťažko ovplyvniteľná. P. M. nie je schopný posúdiť potrebu liečby svojho ochorenia, pretože je v tejto oblasti totálne nekritický. Pacient je nebezpečný pre svoje okolie, dopúšťa sa trestnej činnosti ohovárania, objavujú sa vyhrážky z fyzického napadnutia osoby, ktoré mu nedávajú za pravdu, vyhráza sa ich likvidáciou a reálne hrozí nebezpečie realizácie týchto obsahov. Podania na súd a orgány činné v trestnom konaní sú motivované bludnými obsahmi v myslení, treba ich tak posudzovať. V prípade, ak niektorá osoba mu nedá za pravdu, je jeho nepriateľom a p. M. ju zahrnie do bludného okruhu. V rámci bludovej poruchy v prípade vystupovania pred súdmi si pretransformuje určité skutočnosti svojimi bludmi a prezentuje ich vo svojom videní. Jeho výpoveď nie je možné brať ako pravdivú, je poznačená bludmi. Niektoré veci môže opísať pravdivo, na ktorých nie je citovo zainteresovaný, ktoré videl. V prípade jeho výpovede v oblasti, ktoré sa týkajú jeho osobných vecí, na ktorých má určitý citový záujem, nie je možné jeho výpoveď brať ako pravdivú. Bludy sú trvalé, je tendencia bludy nabaľovať. Je možné dosiahnuť sociálnu úzdravu, kedy pacient nekoná až tak podľa bludov, i keď naďalej pretrvávajú v plnom rozsahu. Liečba je nevyhnutá, problém je v tom, že pacient je totálne nekritický, svoju chorobu si neuvedomuje. Súčasný zdravotný stav p. M. nepozná. Je schopný sám hospodáriť s finančnými prostriedkami, sám sa o seba postarať. V rodine je p. M. dominantná osoba, rozprávala sa s jeho manželkou, preberá sčasti obsah jeho bludov a nedokáže sa proti tomu postaviť. So synom sa nerozprávala, ale vzhľadom na dominantnú osobu odporcu je predpoklad, že nedokáže filtrovať jeho podania.

Súd zo zisteného skutkového stavu veci a z vykonaného dokazovania vyvodil právny záver, že v konaní bolo preukázané znaleckými posudkami vypracovanými znalcami zapísanými v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR, že odporca trpí trvalou poruchou s bludmi. Podnet na začatie konania o spôsobilosti Q. M. na jeho právne úkony vzišiel z trestného konania vedeného na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 4T/21/2009, kde bol Q. M. oslobodený spod obžaloby vo veci spáchania trestného činu krivého obvinenia z dôvodu jeho duševnej poruchy

konštatovanej súdnymi znalcami MUDr. Halmovou a MUDr. Ōvedym. Z doplnku ich znaleckého posudku zo dňa 21.07.2011 vyplýva, že v porovnaní s jeho prvotným vyšetrením v roku 2008, kedy nebola zistená psychotická porucha ovplyvňujúca jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti, u menovaného postupne došlo až k paranoickému vývoju a paranoidné obsahy myslenia nadobudli sklbený bludný systém. Porucha sa rozvinula v priebehu ostatných rokov, ovplyvňuje jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti a narušuje jeho schopnosť adekvátne komunikovať so štátnymi orgánmi. V súvislosti s týmto ochorením znalci skonštatovali, že vyšetrovaný Q. M. je nevývratne presvedčený o svojej pravde a úkladom voči jeho osobe, paranoidný blud ovláda celé jeho myslenie. Kritičnosť je chorobne narušená, pocit choroby chýba, nie je schopný nadobudnúť korektívne skúsenosti v súvislosti so súdnymi konaniami. Znalci navrhli obmedzenie spôsobilosti na právne úkony konkrétne v rozsahu súdnych podaní v uvedenej trestnej veci.

K rovnakému záveru s časovým odstupom cca 2,5 roka došla aj znalkyňa MUDr. Marta Grigelová ustanovená súdom v tomto konaní, keď vo svojom znaleckom posudku č. 1/2014 uvádza, že vyšetrovaný Q. M. trpí bludovou poruchou, kverulantnou a megalomanickou formou, ide o závažnú poruchu psychiky trvalého charakteru. Menovaný podľa výsledkov jej znaleckého dokazovania nemá náhľad choroby, preto nie je schopný posúdiť potrebu liečby svojho ochorenia. Znalkyňa odporučila obmedziť spôsobilosť Q. M. na právne úkony odporcu v oblasti rozhodovania o jeho liečbe, rozhodovania o jeho hospitalizácii na psychiatrickom oddelení a v oblasti podávania súdnych návrhov a konaní, keďže tieto pramenia z jeho bludných presvedčení a ako také ich treba posudzovať. Bludy sú systemizované, prítomná je aj hostilita voči spoločnosti. Pacient neakceptuje názory, ktoré nie sú v súlade s jeho bludnými presvedčeniami a to sa týka aj komunikácie so štátnymi úradmi. Liečba je nevyhnutná, lebo pacient je nebezpečný okoliu, znalkyňa odporučila dlhodobú liečbu v ústave. Znalkyňa v závere posudku upozornila na skutočnosť, že manželka a syn Q. M. sú ním ovplyvnení, a preto by bolo vhodné ustanoviť za opatrovníka nezainteresovanú, nezávislú osobu. Podľa jej zistení je menovaný v rodine dominantný, manželka i syn uznávajú jeho prevahu, sčasti preberajú jeho bludné obsahy.

V konaní o pozbavení svojprávosti sa súd musí zamerať predovšetkým na zistenie duševného stavu osoby, ktorej sa konanie bezprostredne týka, t.j. či táto osoba je skutočne postihnutá duševnou poruchou a či táto porucha dosahuje intenzitu predpokladanú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide o otázku skutkovú, pri riešení ktorej súd musí spolupracovať so znalcami lekármi, prípadne s príslušnými zdravotníckymi ústavmi. Ďalším predpokladom rozhodnutia súdu v tomto konaní je zistenie, či duševnou chorobou postihnutá osoba je, alebo nie je schopná z tohto dôvodu si sama obstarávať svoje veci. Pri riešení tejto otázky súd vychádza zo skutkových zistení urobených na základe posudku znalcov v súvislosti s ostatnými výsledkami dokazovania.

Keďže podľa ustálenej judikatúry je súd povinný v rámci rozhodovania o spôsobilosti fyzickej osoby na právne úkony ex offo vykonať aj iné dôkazy (§ 120 ods. 2 O.s.p.) a nemal by nekriticky pristupovať k znaleckým posudkom a mechanicky preberať ich závery, súd sa vo veci ochorenia Q. M. obrátil aj na jeho ošetrojúceho psychiatra a ústavné zariadenie, v ktorom menovaný vykonával ochranné psychiatrické liečenie na základe súdneho rozhodnutia. Ich správami mal súd preukázané, že vyšetrovaný Q. M. trpí chronickým ochorením - trvalá porucha s bludmi. Stav menovaného bol kompenzovaný počas jeho psychiatrického liečenia ústavnou formou (prepustený bol 18.02.2015), pričom momentálne spolupracuje a ochorenie je v stave sociálnej úzdravy. Ďalej sa súd pri dokazovaní zaoberal aj vlastnými vyjadreniami vyšetrovaného a jeho opatrovníčky (doloženými do tohto konania, prípadne adresovanými orgánom činným v trestnom konaní), z obsahu ktorých možno zhodnotiť, že závery znalcov podporujú. Zo stále sa opakujúcich a obsahovo veľmi podobných vyjadrení Q. M. vyplýva, že tento skutočne nekriticky vníma čo i len možnosť svojho psychického ochorenia a konanie o jeho spôsobilosti na právne úkony chápe ako umelo vykonštruované majúce za cieľ zabrániť mu, aby dokázal korupciu Q. K., sudcov Okresného súdu Skalica a úžeru podvodných znalcov. Zrejme z dôvodu absencie pocitu chorobnosti napáda i závery znaleckých posudkov, ktoré označuje za klamnú, nehodnovnú, vypracovanú úžerníkmi, podľa alebo sú znalci nepríčetní a píšú bludy na objednávku sudcov, aby sa zakryla ich korupcia a on bol zbavený svojich práv. Nevylúčenie znalkyne MUDr. Grigelovej z konania hodnotí ako oklamanie Krajského súdu v Trnave. Udáva, že sa nemôže domôcť svojich práv na polícii, prokuratúre ani na súde a domnieva sa, že ak by mu dali jeho práva, konanie o jeho spôsobilosti na právne úkony by nemalo opodstatnenie. Menovaný evidentne subjektívne vníma prepojenosť tohto konania len s trestným konaním sp. zn. 4T/21/2009, ale nie je schopný vidieť príčinu v jeho správaní i v iných konaniach. Z podaní doložených v tomto konaní i predložených prokurátorkou OP Skalica mal súd preukázané, že vyšetrovaný Q. M. sa negatívne až nepriateľsky a vulgárne vyjadruje ku každému, koho rozhodnutia nie sú v súlade s jeho presvedčením (príslušníci PZ, vyšetrovatelia, prokurátori, sudcovia, znalci, notárka) a na tomto základe v každom podaní vymenúva

porušovanie jeho práv, nezákonný postup príslušných orgánov a takéto osoby „odvoláva“ alebo im „dáva zaujatost“, prípadne tvrdí priateľské (iné než profesionálne) vzťahy medzi zainteresovanými osobami. Svoje námietky zaujatosti vyšetrowaný odôvodňuje výlučne postupom sudcov prípadne ich rozhodovaním v iných konaniach, v ktorých sa cítil byť ukrátený na svojich právach, a preto subjektívne pociťuje zaujatost tých istých sudcov aj v ďalších konaniach, ktorých je účastníkom, pričom však neuvádza také dôvody zaujatosti, pre ktoré by bolo potrebné predložiť vec na rozhodnutie nadriadenému súdu (len ak ide o vylúčenie sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p.). V zmysle ustanovenia § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach a ak účastník vznesie námietku zaujatosti len na základe týchto okolností, súd na námietku zaujatosti neprihliada a vec sa nadriadenému súdu nepredkladá (§ 15a ods. 5 O.s.p.). Taktiež sa vec nadriadenému súdu nepredkladá a na námietku zaujatosti sa neprihliada, ak podanie nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti (§ 15a ods. 3 O.s.p.). Bez zreteľa na uvedené Q. M. považoval za porušovanie zákona a jeho práv pokračovanie v konaní bez predloženia veci nadriadenému súdu a z uvedeného dôvodu označil vo veci konajúce sudkyne za „nezákonné a neústavné“. V iných podaniach menovaný síce pre svoju obranu využíva zákonom dovolené procesné prostriedky, avšak uvádza v nich i nereálne skutočnosti, nadbytočné informácie, urážky a vyjadrenia výhrážneho charakteru, ktoré podstatne sťažujú postup v konaní (a to aj takých, v ktorých by prípadne mohol byť úspešný). Svoje podnety, sťažnosti a písomné vyjadrenia adresuje i vecne a miestne nepríslušným orgánom a dožaduje sa vybavovania svojich vecí na ním vybraných orgánoch. Objektívne možno zistiť prostým porovnaním písomných podaní vyšetrowaného Q. M., že ich obsahom sú opakované tvrdenia, vyjadrenia a subjektívne názory, často s úplne identickými slovnými spojeniami, o tých istých skutočnostiach bez ohľadu na to, vo vzťahu k akému úkonu príslušného orgánu podáva vyjadrenie a či s týmto úkonom aj vecne súvisia. Inými slovami, bez ohľadu na to, či podáva sťažnosť proti uzneseniu vyšetrowateľa, vyjadrenie k osobe opatrovníčky, odvolanie proti rozhodnutiu súdu o priznaní znalečného alebo vyjadrenie k znaleckému posudku, konštatuje tie isté skutočnosti, medzi inými napr. porušovanie základných ľudských práv zaručených Ústavou SR, odstraňovanie demokratického poriadku sudcami a orgánmi činnými v trestnom konaní, spochybňovanie ich vedomostí a označovanie za podvodníkov, mafiánov, novodobé gestapo, bezmozgové svine, fašistov demokracie. Neustále upriamuje pozornosť na korupciu označených sudcov a prokurátorov, korupciu Q. K., spochybňuje znalecké posudky o jeho duševnom stave, tiež často detailným spôsobom opisuje výjavy z minulosti (činnosť špióna KGB, ktorú dostal za odmenu; prácu v uránových baniach; vyjadruje sa o svojom bratovi a rodinných vzťahoch, opisuje svoje negatívne postoje k matke „otrokárke“ a citové väzby na otca). V neposlednom rade jeho podania obsahujú v poslednom čase sa stupňujúce vyhrážky fyzickou likvidáciou a ublížením na zdraví adresované vyšetrowateľom, prokurátorom i sudcom. Takéto podania sú podľa znalcov motivované, resp. ovplyvnené jeho duševnou chorobou, ktorej sprievodným javom (okrem iných) je i nepriateľský postoj voči spoločnosti a odmietanie akceptovania názorov, ktoré nie sú v súlade s jeho bludnými presvedčeniami. Z obsahu jeho písomných podaní možno vypožorovať, že jeho tvrdenia sú niekedy protichodné a v snahe vyvrátiť závery znaleckých posudkov nevedome uvádza i také tvrdenia, ktoré nekorešponujú s jeho predchádzajúcimi vyjadreniami. Menovaný na jednej strane udáva svoju nedostatočnú fyzickú zdatnosť z dôvodu ochorenia chrbtice a tým argumentuje, že nemôže byť pre nikoho nebezpečný, no na strane druhej demonštruje svoju „silu“ vyhrázaním sa fyzickou likvidáciou prostredníctvom jeho bývalých kolegov - špiónov, ak sa mu niečo stane. Je potrebné poukázať, že obava z prípadného útoku nemusí prameniť len z vlastného fyzického konania vyšetrowaného, ale tieto obavy opakovane vzbudzuje svojimi písomnými vyjadreniami, v ktorých upozorňuje na praktiky svojich kamarátov a dáva na vedomie, že postihnuté budú aj rodiny a deti zainteresovaných osôb. Údajne si nikdy nepripisuje schopnosti alebo vedomosti ako vyplývajú zo znaleckého posudku, sám seba však označil za právneho zástupcu svojej manželky v konaní 2C/451/2008, hoci preukázateľne nemá dosiahnuté vysokoškolské právnické vzdelanie a tiež uvádza, že: „takéto podanie niekedy neurobí ani právnik“, „musel sudkyňi vysvetliť, čo advokát myslel“, „súdy vyhráva aj sám bez advokáta proti starým skúseným advokátom“, „vybaví všetko, aj skoro nemožné“. Podľa vlastných slov nikdy nebol dominantný v rodine ani v práci, vždy stál v úzadí, ale v množstve podaní sám seba opisuje ako osobu, ktorá „rozhodovala o živote a smrti“. Jeho dominanciu potvrdil syn Juraj Šnajder ml. vo svojej výpovedi a nepochybne dominantné postavenie Q. M. st. vyplýva i z formy a obsahu jeho písomných podaní, ku ktorým sa jeho manželka ako súdom ustanovená opatrovníčka len „pripája“, pričom takmer kopíruje vyjadrenia svojho manžela.

Súd poukázal na to, že nie je zmyslom obmedzenia spôsobilosti na právne úkony v stanovenom rozsahu absolútne vylúčiť možnosť vyšetrowaného obracať sa na dotknuté inštitúcie, ale zabezpečiť prostredníctvom ustanoveného opatrovníka, ktorý by mal v tomto rozsahu vyšetrowaného zastupovať,

aby boli eliminované len na také podania, ktoré objektívne skutočne smerujú k ochrane práv a záujmov vyšetrowaného a nie sú zaťažené zbytočným, k veci sa nevzťahujúcim obsahom, navyše výhražného a urážlivého charakteru. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplynulo, že podania Q. M. sú ovplyvňované jeho chorobou, preto má súd za to, že v tomto rozsahu je potrebné spôsobilosť vyšetrowaného obmedziť, keď nemôže byť v jeho záujme, aby pokračoval v tejto činnosti bez usmernenia (ktoré má práve zabezpečiť opatrovník), najmä keď svojimi vyhrážkami, osočovaním a obviňovaním konkrétnych osôb sa prinajmenšom vystavuje riziku trestného stíhania, hoci si následky týchto svojich vyjadrení neuvedomuje pre nekritický postoj k svojej chorobe. V tejto súvislosti má súd za to, že je potrebné, aby súd ako orgán k tomu zákonom zmocnený vyslovil obmedzenie menovaného v jeho spôsobilosti na právne úkony, aby vlastnými podaniami svoju situáciu v prípadnom civilnom alebo trestnom konaní nezhoršoval, ale pozornosť bola sústredená len na skutočnosti vzťahujúce sa k meritu veci a efektívne vedúce k obrane alebo uplatneniu jeho práv. Nie je vylúčené, aby si menovaný prostredníctvom svojho opatrovníka aj v prípade obmedzenia jeho spôsobilosti na právne úkony splnomocnil právneho zástupcu pre jeho zastupovanie v konaní pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a štátnymi úradmi. Obmedzenie bude len v tom, aby samostatne pred uvedenými orgánmi nevykonával procesné úkony. Nie je vylúčené, ako potvrdila i znalkyňa, že vyšetrowaný popisuje niektoré veci korektne a vyskytne sa i oprávnené podanie, toto by však mal objektívne posúdiť jeho opatrovník, nakoľko odlišiť „dôležité“ vyšetrowanému neumožňuje jeho choroba. Pokiaľ ide o rozsah obmedzenia, súd vychádzal z odporúčaní znalcov i vlastných zistení prezentovaných vyšetrowaným a jeho opatrovníčkou, podľa ktorých v bežných veciach je schopný sám sa o seba postarať a vybavovať bežné záležitosti, z vykonaného dokazovania však vyplýva, že jeho ochorenie mu spôsobuje problémy nadobudnúť korektívne skúsenosti v súvislosti s konaním pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a štátnymi úradmi, a to vrátane podávania písomných podaní, ktoré sú motivované bludnými obsahmi v myslení a treba ich tak posudzovať. Písomné podania je potrebné chápať v širšom slova zmysle, teda nielen podávanie podnetov na začatie konania (civilné žaloby, trestné oznámenia), ale akékoľvek procesné podania podávané počas konania pred súdmi a orgánmi činnými v trestnom konaní, vrátane opravných prostriedkov, sťažností, námietok a pod. Pri týchto úkonoch by mal byť menovaný zastúpený opatrovníkom. Obmedzenie sa vzťahuje i na rozhodovanie o liečbe menovaného vzhľadom na to, že jeho duševná porucha má trvalý charakter a podľa vyjadrení znalcov postihnutému chýba pocit chorobnosti a pre obmedzenie produkcie bludov, resp. konania pod ich vplyvom, je liečba nevyhnutná.

V ďalšom sa súd zaoberal ustanovením opatrovníka pre Q. M. s tým, že pri výbere osoby majúcej vykonávať funkciu opatrovníka súd prihliadol na stanovisko znalkyne, ktorá neodporúčala poveriť vykonávaním tejto funkcie manželku ani syna Q. M. ml. z dôvodu rizika, že môžu sčasti preberať obsahy jeho bludov. V konaní nepochybne vyšlo najavo, že vyšetrowaný je osobou dominantnou a toto sa v plnom rozsahu prejavilo vo vyjadreniach dotyčných, z ktorých obsahu možno dôjsť k záveru, že v prvom rade sú to údaje a názory produkované samotným vyšetrowaným a jeho manželka ich obsah reprodukuje, používa takmer identické slovné spojenia, prípadne sa k vyjadreniu svojho manžela len „pripojí“, pretože ako sama tvrdí, jej manžel nikdy neklame. Súd má za to, že z uvedeného dôvodu manželka vyšetrowaného nemôže byť blízkou osobou, u ktorej sú záruky dobrého výkonu tejto funkcie. Takou osobou nie je ani syn menovaného Q. M. ml., pretože ku konaniu svojho otca sa taktiež stavia nekriticky a jeho podania považuje za dôležité a zrozumiteľné, hoci ich všetky nečítal. Q. M. ani jeho manželka ako opatrovníčka pre konanie na výzvu súdu neoznámili inú osobu (s výnimkou syna a manželky), ktorú by súd mohol ustanoviť za opatrovníka vyšetrowanému v prípade jeho pozbavenia alebo obmedzenia spôsobilosti na právne úkony. Obidvaja poukázali na uznesenie Krajského súdu v Trnave 23CoP/58/2013-162, ktorým nadriadený súd ustanovil za opatrovníčku manželku F. M. s tým, že jeho manželka sa opatrovnictva nevzdáva a teda podľa obsahu ich vyjadrení je zrejmé, že za opatrovníka navrhli F. M., ktorá však túto funkciu vykonávať nemôže. Mesto Skalica v písomnom podaní zo dňa 01.08.2012 (v nadväznosti na výzvu súdu, či súhlasí s ustanovením za opatrovníka Q. M. v konaní o jeho spôsobilosti na právne úkony) vyjadrilo svoj nesúhlas s jeho ustanovením do funkcie opatrovníka Q. M. z dôvodu, že menovaný má rodinných príslušníkov, ktorí by sa mohli o menovaného starať ako opatrovníci, avšak toto vyjadrenie sa týkalo procesného opatrovnictva v zmysle § 187 ods. 1 O.s.p.. Súd zisťoval rodinných príslušníkov menovaného dopytom na Mestský úrad v Skalici, ktorý oznámil len údaje o manželke. Dcéra vyšetrowaného podľa jeho vlastného vyjadrenia žije v zahraničí, teda tiež nemôže funkciu opatrovníka zodpovedne vykonávať. Vzhľadom k tomu, že súd iné príbuzné osoby vyšetrowaného Q. M. nezistil, ustanovil mu tzv. verejného opatrovníka, a to Mesto Skalica, v ktorom má trvalý pobyt, a to i napriek jeho nesúhlasnému stanovisku.

Súd prvého stupňa rozhodnutie o trovách konania vymienil na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie Q. M.. V obsahlom odvolaní (57 rukou písaných strán) opätovne poukázal na praktiky sudkyne Silaveckej, ktorá je skorumpovaná a koná protiprávne nielen v tejto, ale aj iných veciach, ktoré konkrétne popísal. Sudkyňa Michaláčová je „bielym koňom sudkyne Silaveckej“ a takisto robí proti nemu zaujato, netají sa tým ani na verejnosti, že jeho a jeho rodinu nemá rada a keď jej to pripomenul, tvrdila, že ona sa s týmto vysporiadala. Konkrétne ale namietal, že MUDr. Grigelová, (ktorú opisuje ako starú 80 ročnú ženu, ktorá pije aj napriek tomu, že bola viackrát protialkoholicky liečená a niekedy nevie ani ako sa volá, ktorá je priateľkou sudkyne Silaveckej, ktorej vyhotovuje znalecké posudky na objednávku) že znalkyňa nie je vedená v zozname znalcov a preto nebola kompetentná na podanie posudku. Podrobne popísal otázky, na ktoré mal u znalkyni počas vyšetrenia odpovedať a tvrdil, že jeho vyšetrenie trvalo 10 - 20 minút a nie ako uplatňuje znalkyňa odmenu za 3 hod á 600,- Sk. Súd porušil ich práva, keď im neposkytol poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a ani uznesenie o ukončení dokazovania neodznelo na pojednávaní nahlas pred nimi, hoci v zápisnici uvedené je. Namietal, že nechce, aby mu súd ustanovil za opatrovníka Mesto Skalica, okrem toho, že aj s nimi má zlé skúsenosti pre nedodržiavanie zákonov, ale poukázal i na to, že ani Mesto Skalica nechce, aby mu robilo opatrovníka. Mesto porušuje zákon a zneužíva svoju právomoc. Za opatrovníka má súd ustanoviť osoby blízke opatrovancovi a v tejto súvislosti poukázal na uznesenie KS v Trnave 10CoP/27/2012-58, podľa ktorého mu už súd ustanovil za opatrovníčku F. M. a tá sa tejto funkcie dodnes nevzdala. Vyjadril podozrenie že mafia Silaveckej je prepojená i na Krajský súd v Trnave, ktorý ho obral o invalidný dôchodok. Sudkyne Bíliková, Silavecká, Michaláčová, by ho zožrali zaživa aj s topánkami, chceli ho dať zabiť, len špióni z KGB a kukláči to vyriešili. Bezmozgoví štátni úradníci sú všade, stačí im dať obálku a pes psa nezožerie. Sudkyňa nepozná Občiansky súdny poriadok, nehodnotí dôkazy podľa § 132 O.s.p., preto apeloval na odvolací súd, aby posúdil tento nezákonný postup a vo veci dal vyhotoviť objektívny posudok nezávislým znalcom. V ďalšom obširne popísal praktiky prvostupňového súdu a jeho sudcov v iných jeho konaniach, ktoré považuje za nezákonné. Odvolateľ spolu s doplňujúcim podaním doručil súdu listiny označené ako listinné dôkazy, ktoré majú potvrdzovať jeho tvrdenia.

Predmetné odvolanie podporila dôvetkom na odvolaní aj opatrovníčka Q. M. pre konania F. M.. Potvrdila, že v odvolaní je pravdivo popísané ako sa k nim chovala konajúca sudkyňa, že znalecký posudok urobila znalkyňa na objednávku Silaveckej, znalkyňu nezaujímal zdravotný stav jej manžela, znalkyňa bola opitá a že postupom súdu boli porušené ich práva.

Odvolanie proti rozsudku podal aj súdom ustanovený opatrovník Mesto Skalica. Uviedol, že má za to, že spôsobilosť na právne úkony Q. M. má byť obmedzená aj v rozsahu konania pred orgánmi územnej samosprávy, obcami a mestami, kde Q. M. taktiež podával a podáva podania, ktoré svojim obsahom hrubo, zavádzajúco, nepravdivo urážajú volených predstaviteľov samosprávy a zamestnancov, v ktorých sú uvádzané nereálne skutočnosti vrátane agresívnych vyhrážok. Na Mesto Skalica, Mestský úrad v Skalici bolo doručených viacero písomných podaní Q. M. s týmto obsahom, taktiež v úradnom styku so zamestnancami používal a používa vo verbálnej komunikácii rovnaké a ešte vystupňované agresívne a neslušné slová, výroky, pričom jeho správanie a chovanie je nielen nedôstojné, šokujúce, ale viackrát aj ohrozujúce zdravie volených funkcionárov a zamestnancov mesta. Mesto Skalica viackrát upozorňovalo a vyzývalo Q. M., aby sa voči voleným funkcionárom mesta a zamestnancom mesta ako i inštitúcii mesta choval adekvátne a primerane, nakoľko už niekoľko rokov adresuje na Mestský úrad v Skalici rôzne písomnosti, pričom na každý jeho podnet mesto ako inštitúcia verejnej správy, musí reagovať a vybaviť nielen z hľadiska právneho, skutkového, ale i z hľadiska ľudského, morálneho a osobnostného. Súčasťou podaní Q. M. sú slovné vyjadrenia, ktoré sú hlboko nad rámec akceptovateľnej podoby pre každého slušného človeka. Používa vo svojich písomnostiach slová hanlivé, urážlivé, napádajúce ľudskú česť a dôstojnosť, ktoré veľkou mierou zasahujú do osobných, súkromných práv a slobôd volených funkcionárov mesta a zamestnancov, vyjadruje sa proti dobrým mravom a základným pravidlám slušnosti, morálky a etiky. Svojimi nepravdivými osočujúcimi výrokmi výraznou mierou zasahuje do osobnostnej sféry volených funkcionárov a zamestnancov mesta, poškodzuje ich česť, vážnosť a dôstojnosť a to nielen obsahom doručovaných písomností, ale aj slovným, verbálnym vyjadrovaním sa na verejnosti. Zamestnanci mesta vrátane volených funkcionárov veľmi negatívne pociťujú dôsledky nepravdivých vyjadrení Q. M., ktoré mesto musí vysvetľovať, pričom uvedené informácie sú lživé, nepravdivé, vymyslené. Vzhľadom na intenzitu a spôsoby, akými Q. M. podania podáva, zásadným spôsobom napíňa ust. § 13 Občianskeho zákonníka tým, že porušuje § 11 Občianskeho zákonníka. Q. M. spôsobuje zásah do sféry osobného súkromia, čím je znížená dôstojnosť a vážnosť fyzických osôb v spoločnosti. Ide o konanie proti osobnej a mravnej integrite občana, znižujúcu jeho dôstojnosť, vážnosť,

česť. Ide o konanie, ktoré z hľadiska vzťahu občana k ostatným spoluobčanom ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Q. M. vo svojich podaniach a vyjadreniach počas konaní na Meste Skalica veľakrát dokázal ako mestom ako samosprávnym orgánom opovrhne a nevníma ho ako inštitúciu, ktorá koná v rámci platnej legislatívy, nedokáže objektívne zhodnotiť oprávnenia, právomoci a kompetencie mesta a rozhodnutia, ktoré boli vydané v jeho neprospech, považuje za nezákonné a protiprávne. Okrem toho podáva na Mesto Skalica podania zamerané na mesto, ktoré má kompetencie aj v oblasti správneho práva napr. stavebné konania pred stavebným úradom a pod. z týchto dôvodov, spôsobilosť na právne úkony Q. M. má byť teda obmedzená aj v rozsahu konania pred orgánmi územnej samosprávy, obcami a mestami. Ustanovením Mesta Skalica za opatrovníka Q. M. v rozsahu, v ktorom mu je obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony, dochádza k stretu záujmov so záujmami Mesta Skalica. Súd vo svojom rozhodovaní neprihliadol na nesúhlas Mesta Skalica s ustanovením do funkcie opatrovníka, pričom mesto má vedomosť o tom, že Q. M. má príbuzných a súd jednoznačne a hodnoverne nepreukázal, že títo by funkciu opatrovníka pre Q. M. nemohli vykonávať. Sú to osoby plne spôsobilé na právne úkony, predovšetkým jeho manželka F. M., syn Q. M. a dcéra V. B.. S poukazom na uvedené sú názoru, že súd nedostatočne zistil skutkový stav a nemal dostatočne preukázané splnenie podmienok na ustanovenie Mesta Skalica z opatrovníka Q. M. v rozsahu, v ktorom mu bola obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony. K obsahu ako dôkaz predložil 29 podaní zo strany Q. M. proti Mestu Skalica. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.), preskúmal rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení v § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku v časti obmedzenia spôsobilosti na právne úkony, pretože odvolacie argumenty odvolateľov, tzn. pozbavovaného a jeho opatrovníka pre konanie nie sú dôvodné. Čo sa týka odvolania Mesta Skalica, toto bolo potrebné čiastočne, tzn. vo veci samej odmietnuť a v časti ustanovenia za opatrovníka Jurajovi Šnajderovi zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

V zmysle čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo prejednaná súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach, alebo záväzkoch.

V danej veci súd začal konanie na základe podnetu na takéto konanie. V konaní bol Q. M. ustanovený opatrovník pre konanie, sledujúc tým splnenie zákonnej požiadavky na ochranu jeho procesných práv.

O spôsobilosti na právne úkony či o „svojprávnosti“ môže rozhodnúť výlučne súd. Mala by sa tým sledovať ochrana osôb s duševnou poruchou i ochrana ich majetkových práv. Je to však nepochybne vážny zásah do ich osobnej slobody a v súdnej praxi treba, aby bola tomuto inštitútu venovaná primeraná vážnosť.

Podľa ustanovenia § 10 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak fyzická osoba pre duševnú poruchu, ktorá nie je len prechodná, nie je vôbec schopná robiť právne úkony, súd ju pozbaví spôsobilosti na právne úkony.

Podľa ustanovenia § 189a Občianskeho súdneho poriadku v rozhodnutí o pozbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony súd určí opatrovníka podľa § 192 tomu, kto bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd môže vykonať aj také dôkazy, ktoré nie sú navrhované. Súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné alebo závažné pochybnosti. Podľa ods. 3 cit. ust. ak nejde o

veci podľa ods. 2 súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Pred skončením dokazovania je predseda senátu povinný okrem vecí vymenovaných v ods. 2 cit. ust. poučiť účastníkov prítomných na pojednávaní, že všetky dôkazy musia predložiť alebo označiť skôr, ako vo veci vyhlási rozhodnutie, pretože na dôkazy označené neskôr sa neprihliada (ods. 4 cit. ust.).

Ústavný súd vo svojom rozhodnutí I.ÚS 313/2012-52 zo dňa 28.11.2012 (pričom ide o prvé a aktuálne rozhodnutie ústavného súdu, ktoré sa týka problematickej oblasti pozbavovania spôsobilosti na právne úkony osôb s duševným postihnutím s prihliadnutím i na obsah Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím) zdôraznil, že zdravotné postihnutie, ako aj práva ľudí so zdravotným postihnutím sa vnímajú odbornou verejnosťou v súčasnosti odlišne ako v minulosti. Už nie je primárny medicínsky prístup, ale do popredia vystupuje povinnosť zachovať dôstojnosť každého ľudského života, vrátane slobody rozhodovať sa. V tomto kontexte je potrebné chápať aj zásahy do spôsobilosti na právne úkony. V predmetnom rozhodnutí ústavný súd označil pozbavenie spôsobilosti na právne úkony za „právnu smrť“. Pritom zdôraznil, že ak všeobecné súdy rozhodujú o niečej spôsobilosti, musia k pozbaveniu pristúpiť iba v extrémnych prípadoch, pretože ide o poslednú možnosť (ultima ratio). Súdy musia vždy zvažovať, či k ochrane dotknutej osoby so zdravotným postihnutím nepostačujú menej reštriktívne opatrenia, napríklad obmedzenie spôsobilosti na právne úkony. Ďalej sa ústavný súd zaoberal problémom znaleckého dokazovania v konaní o spôsobilosti na právne úkony. K tomu uviedol, že súdy by nemali nekriticky pristupovať k znaleckým posudkom a mechanicky preberať ich závery, mali by vychádzať najmä z výsluchu dotknutého človeka, a vykonať aj ďalšie dôkazy smerujúce k posúdeniu jeho rozmanitých sociálnych a právnych vzťahov.

Z uvedeného vyplýva, že podľa ústavného súdu samotné zistenie, že človek trpí duševnou poruchou, ktorá nie je len prechodnou, na zbavenie spôsobilosti na právne úkony nestačí, súdy by sa v konaní o spôsobilosti na právne úkony mali opierať aj o iné dôkazy ako len o znalecký posudok z odboru psychiatrie a predovšetkým o výsluch potenciálne postihovaného človeka. Tieto dôkazy súd musí vykonať ex offo s poukazom na § 120 O.s.p. a to v záujme zistenia, či dotknutá osoba nedisponuje v istých nie zanedbateľných sférach života spôsobilosťou na právne úkony, kedy úplné pozbavenie spôsobilosti na právne úkony je vylúčené.

Je treba mať na zreteli, že zbavením/obmedzením spôsobilosti na právne úkony sa ex constitutione primárne sleduje záujem samotného (dotknutého) človeka a až následne záujem verejný či tretích osôb.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 96/2010, zo dňa 20. mája 2010).

Čo sa týka rozhodnutia vo veci samej, pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľom.

Súd prvého stupňa sa riadil už vyššie uvedeným, obsiahnutým v rozhodnutí I.ÚS 313/2012-52 zo dňa 28.11.2012, vo veci vykonal dostatočné dokazovanie nad rámec znaleckého posudku znalca z odboru psychiatrie, primerané a potrebné charakteru a povahe veci, vrátane výsluch pozbavovaného, pričom výsledky tohto dokazovania vyhodnotil riadne v súlade s § 132 O.s.p. a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo zdôvodnil tak, že vyhovuje kritériám uvedeným v § 157 ods. 2 O.s.p.

Čo sa týka odvolania vo veci samej, ktoré bolo podané Mestom Skalica toto bolo potrebné odmietnuť pre nedostatok subjektívneho práva na takéto odvolanie. Mesto Skalica nebolo v konaní navrhovateľom a nepodávalo ani podnet, a rozhodnutie o rozsahu obmedzenia spôsobilosti na právne úkony záviselo od posúdenia súdom podľa vykonaného dokazovania a jeho výsledku.

Prípustnosť odvolania má totiž vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale aj stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné (objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená ustanovením § 202 O.s.p. určujúcim podmienky, v prípade splnenia ktorých je odvolanie prípustné). Subjektívna stránka prípustnosti odvolania sa viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvého stupňa bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania. (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 12. novembra 2012, sp. zn. 3 Cdo 240/2012) Objektívne odvolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné aj v tejto časti. Odvolací súd pri posudzovaní subjektívnej prípustnosti riadiac sa tým, že právo podať odvolanie prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma, pričom v danom prípade Mestu Skalica na procesných právach spôsobená nebola, keďže odvolací súd dospel k záveru, že odvolateľ v tejto časti nie je osobou (subjektívne) oprávnenou jeho odvolanie v tejto časti podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol, ako odvolanie podané osobou, ktorá na to nie je oprávnená.

Čo sa týka odvolacích námietok odvolateľov - Q. M. a jeho opatrovníčky, tieto nebolo možné vyhodnotiť ako dôvodné. Námietkam proti znalkyni, ktoré Q. M. prednášal pred súdom prvého stupňa a súd im venoval riadnu pozornosť a postupoval v súlade s Občianskym súdnym poriadkom, zodpovedá tomu postup, že súd ustanovil MUDr. Martu Grigelovú za znalkyňu v danej veci a uložil je podať znalecký posudok, pričom jej zadal znaleckú úlohu a stanovil lehotu na podanie posudku a to uznesením č.k. 2Ps/2/2011-70 zo dňa 12.03.2013. O námietke zaujatosti vznesenej proti znalkyni súd rozhodol uznesením 2Ps/2/2011-82 zo dňa 17.04.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 23CoP/58/2013-162 zo dňa 30.09.2013. Znalecký posudok bol znalkyňou podaný dňa 07.02.2014. Znalkyňa počas tohto obdobia bola riadne zapísaným znalcom v Zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti a k jej vyčiarknutiu došlo až dňom 21.07.2015, čo súd prvého stupňa pred jej nástupom vyriešil tak, MUDr. Marta Grigelová pred súdom podpísala dňa 25.08.2015 sľub znalca a v takomto postavení ju súd na pojednávaní vo veci za prítomnosti účastníkov konania aj vypočul.

Čo sa týka namietaného odňatia možnosti konať pred súdom, týmto sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia v časti o obmedzení spôsobilosti na právne úkony ani v konaní, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd nezistil pochybenie, ktoré by malo za následok odňatie možnosti účastníkom konať pred súdom

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti obmedzenia Q. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. X, XXX XX B. v spôsobilosti na právne úkony v rozsahu rozhodovania o liečbe jeho psychického ochorenia, v rozsahu konania pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a štátnymi orgánmi a podávania písomných podaní na súdy, orgány činné v trestnom konaní a štátne orgány, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a O.s.p. potvrdil.

Iná je situácia v časti, ktorou súd ustanovil Q. M. opatrovníka Mesto Skalica, ktorý je oprávnený a povinný zastupovať Q. M. v rozsahu, v ktorom je obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony a vyslovil, že opatrovník je povinný dvakrát ročne vždy k 01.06. a k 01.12 predkladať súdu správu o výkone opatrovníckej funkcie.

Podľa § 189a ods. 1 O.s.p. v rozhodnutí o pozbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony súd určí opatrovníka podľa § 192 tomu, kto bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená.

Podľa § 192 ods. 1, 2 O.s.p., súd je povinný postarať sa o to, aby bol ustanovený opatrovník osobám, ktoré ho podľa zákona musia mať. V uznesení, ktorým súd ustanovuje opatrovníka, uvedie i rozsah opatrovníckych práv a povinností.

Súd správne postupoval, keď za opatrovníka pre Q. M. počas konania ustanovil opatrovníka pre konanie v osobe jeho manželky F. M.. Oprávnenia takéhoto opatrovníka sú obmedzené len na procesné úkony, a to len voči súdu. Takýto opatrovník nie je oprávnený na (hmotnoprávne) úkony robené mimo súdneho konania, či už voči ostatným účastníkom alebo tretím osobám. V žiadnom prípade nie je oprávnený konať za osobu ním zastúpenú v plnom rozsahu podľa § 27 O.z. a ani podľa § 29 O.z., najmä nie je oprávnený za zastúpeného uzatvárať dohody a zmluvy o nadobúdaní alebo scudzovaní majetku a ani preberať na zastúpeného záväzky. Takto ustanovený zástupca totiž nemá postavenie zákonného zástupcu podľa Občianskeho zákonníka.

V ďalšom je preto potrebné, aby osoba, ktorá bola obmedzená v spôsobilosti na práve úkony, tzn. Q. M. mal súdom ustanoveného opatrovníka na jeho zastupovanie v oblasti, kde sám nie je spôsobilý na právne úkony. Za opatrovníka súd ustanoví spravidla príbuzného, alebo inú osobu ochotnú opatrovnícku funkciu prevziať a zodpovedne ju vykonávať. Za opatrovníka môže byť ustanovený aj orgán miestnej správy. Ustanovený opatrovník je povinný riadne plniť svoje povinnosti, ktoré mu z tejto funkcie vyplývajú, a súd je povinný ho k riadnemu výkonu funkcie viesť.

Prvostupňový súd síce správne zisťoval osoby z okruhu blízkych príbuzných osobu vhodnú na výkon tejto funkcie, ale pokiaľ takúto nenašiel jeho rozhodnutie o ustanovení Mesta Skalica za opatrovníka Q. M. sa javí ako nesprávne a rozhodnutie v tejto časti je aj nedostatočne odôvodnené. Súd prvého stupňa už pri svojom rozhodovaní vedel o nesúhlase Mesta Skalica s výkonom takejto funkcie, ale dôvodmi nesúhlasu sa vôbec neoberal, neprejavil bližší záujem o vysvetlenie nesúhlasu, pričom podľa obsahu odvolania ustanoveného opatrovníka, je zrejmé, že Q. M. aj voči Mestu Skalica, jeho verejným činiteľom ako aj zamestnancom praktizuje chovanie a konanie, z ktorého treba vyvodiť, že výkon funkcie opatrovníka Mestom Skalica je treba dôkladne prehodnotiť a podľa zistených okolností, vyvodiť záver a prípadne sa zamerať na hľadanie iného vhodného subjektu na výkon tejto funkcie, aby táto mohla byť vykonávaná v súlade so zákonom na prospech opatrovanca a tak aby prípadná kolízia záujmov medzi zákonným zástupcom a zastúpeným nevylučuje jeho zastúpenie.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v Španielsko* z 21.01.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.05.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.02.1998). Ústavný

súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

Porovnajúc odôvodnenie preskúmaného rozsudku prvostupňového súdu v časti ustanovenia opatrovníka s vyššie citovaným zákonným ustanovením a jeho uvedeným výkladom je zrejmé, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia rozsudku totiž nie je možné zistiť vyššie uvedené pre rozhodnutie súdu relevantné skutočnosti, v dôsledku čoho je odôvodnenie rozsudku nielen neúplným, čo zároveň bráni odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok riadne preskúmať. V odôvodnení preskúmaného rozsudku absentuje dostatočná a presvedčivá argumentácia prvostupňového súdu, na základe akých dôkazov a na základe akých myšlienkových úvah, pri aplikácii ktorých konkrétnych ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Občianskeho zákonníka dospel k záveru o vhodnosti Mesta Skalica za opatrovníka pre opatrovanca Q. M. aj napriek jeho nesúhlasu. Osobami, ktoré prichádzajú do úvahy na ustanovenie za opatrovníka nie sú len osoby najbližšie tzn. manželka a deti, ale i ďalší vzdialenejší príbuzní - vhodní a ochotní plniť funkciu opatrovníka.

V dôsledku vyššie uvedeného, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., zrušil keďže takýmto postupom súdu spočívajúcim v neodôvodnení rozhodnutia v tejto časti sa odňala účastníkom možnosť konať pred súdom a zároveň podľa ods. 2 citované zákonné ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný (§ 226 O.s.p.), bude vec riadne prejednať postupom ustanoveným v Občianskom súdnom poriadku, doplniť podľa vyššie uvedeného dokazovanie, výsledky vykonaného dokazovania bude potrebné vyhodnotiť jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníkov konania a vo veci o opatrovníkovi opatrovanca opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.